

Probleme dermatologice - Dermanolon, o analiză detaliată

Introducere

Problemele dermatologice sunt afecțiuni observate în cadrul practicilor veterinare. Pot fi diferite cauze a problemelor pielii la câini și pisici. De exemplu, alergiile sau hipersensibilitatea excesivă (la mâncare sau factorii de mediu) pot juca un rol, la fel de bine ca și tulburările hormonale, anomaliile pielii, producerea întreruptă a sebumului, tulburările sistemului imunitar și infecțiile cu bacterii, paraziți, organisme fungice și drojdii.

Infecțiile bacteriene sunt de multe ori secundare altor probleme ale pielii, cum ar fi atopia.¹

Otita externă este deseori întâlnită în combinație cu probleme generalizate, cum ar fi dermatita atopică.^{2,3}

Este important să se determine tipul și cauza problemelor dermatologice pentru a se iniția un tratament adecvat. Pentru a face asta sunt necesare un istoric detaliat și o examinare fizică amănunțită. Dacă este necesar se vor efectua teste suplimentare cum ar fi investigarea microscopică a pielii sau a blănii pentru a detecta paraziții, spre exemplu. Testele alergologice se pot efectua, de asemenea, dacă este indicat. Analize ale țesuturilor sau/și a sângelui precum și teste de urină pot fi efectuate dacă o tumoră este suspectată.¹

Odată ce s-a stabilit un diagnostic, planul pentru un tratament adecvat se poate efectua pe această bază. În cazul infestării cu ectoparaziți, intoleranței la mâncare sau infecțiilor bacteriene sau fungice un tratament local poate fi inițiat. Un plan adecvat pentru eliminarea purcelor poate fi stabilit. În cazul hipersensibilității la mâncare, poate fi elaborată o dietă care evită alergenii. Dacă există o infecție bacteriană, fungică și/sau drojdii, posibil ca fiind identificată prin mijloace de recoltare, poate fi tratată folosind un antibiotic sau un antimicotic.

În unele cazuri, doar tratarea cauzei nu este suficientă. În cazul acestor animale, tratamentul simptomatic trebuie urmat pentru tratarea pruritului și a iritațiilor pielii. Tratamentul curativ al bolilor de piele nu este întotdeauna posibil, de exemplu în cazul câinilor cu dermatită atopică.

Dermatita atopică la câini

Cazurile de dermatită atopică canină au fost descrise de mai bine de 60 de ani. Există un consens asupra următoarelor manifestări clinice ale dermatitei atopice: prezența mâncărimilor din primii ani de viață, prezența leziunilor proeminente pe corp, urechi, labe, extremități și/sau pe burtă. Raportându-ne la rasă și gen, există anumite predispoziții la dermatita atopică, iar singurele informații disponibile sunt contradictorii. Pare să existe o legătură între incidența bolii și anotimp, dar nu este întotdeauna o regulă.³

Cauza dermatitei atopice este hipersensibilitatea de tip 1 la reacțiile la alergenii ambientali care sunt inhalați sau sunt absorbiți prin piele. Diagnosticul de atopie se face pe baza unui test de sânge și un test subcutanat, odată ce alte potențiale probleme de piele au fost eliminate.

Dermatita atopică este adesea însoțită de probleme secundare cum ar fi mâncărimile cronice, inflamațiile, seboreea, infecțiile secundare și suprainfecțiile microbiene.³

Tratamentul terapeutic al dermatitei atopice necesită o abordare multifuncțională, iar combaterea ectoparaziților, bacteriilor, fungilor și a drojdiilor poate fi considerată o parte din tratament. Este important să ne gândim și la o potențială hipersensibilitate la mâncare. Ectoparaziții și purcii în special, nu cauzează dermatita atopică, dar pot avea un efect perturbator, rezultând mâncărimile. Există câteva precauții care sunt indicate în abordarea acestor infecții. Depinde de severitatea simptomelor clinice și de motivația stăpânului, o intervenție terapeutică specifică împotriva alergiilor la mediu a fost inițiată, constând în evitarea alergenilor și/sau a alergenilor specifici imunoterapie.

Tratamentul simptomatic poate implica folosirea glucocorticosteroizilor (sistemici sau topici) ciclosporinei și oclacitinibului. Antihistaminicele și acizii grași sunt alte opțiuni de tratament, chiar dacă există o evidență mai scăzută a eficacității. Tratamentul pentru câinii cu dermatită atopică trebuie repetat cu regularitate și ajustat tabloului clinic al animalului. O soluție utilă pe termen lung poate fi obținută prin combinarea metodelor de tratamente variate în așa fel încât beneficiile să cântărească mai mult decât dezavantajele.⁵

Seboreea

Dermatita atopică poate fi precedată de seboree, o problemă în cheratinizarea și cornificarea pielii.⁶ Seboreea este prezentă la 12-23% din pacienții cu dermatită atopică. Seboreea poate fi, spre exemplu, o afecțiune secundară a tulburărilor endocrine. Seboreea primară are o bază ereditară și este mai puțin comună.⁶ Problemele cheratinizării pielii pot avea ca rezultat dezvoltarea unui mediu favorabil pentru bacterii și drojdii. Apariția unor infecții secundare reprezintă un risc pentru animalele cu seboree.

Dermanolon

Dermanolon este o soluție cutanată folosită la câini și pisici și conține triamcinolonacetone și acid salicilic ca și ingrediente active.

Triamcinolon acetone

Corticosteroidii topici au fost folosiți în ultimii 60 de ani ca și componentă în tratarea oamenilor care sufereau de dermatită atopică. Efectul glucocorticosteroizilor topici a fost demonstrat în diferite preparate și concentrații. Acest grup de medicamente sunt folosite pentru inflamarea activă și pentru prevenția recurenței. Pe lângă reducerea simptomelor cronice și acute ale dermatitei atopice, o reducere a mâncărimilor a fost observată în mai multe studii după aplicarea glucocorticosteroizilor topici. Academia Americană de Dermatologie, printre altele, menționează glucocorticosteroidii topici ca fiind o componentă standard în tratamentul dermatitei atopice la oameni.

De asemenea, s-a descoperit că glucocorticosteroidii sunt eficienți într-un context veterinar în tratamentul dermatitei atopice.⁹

S-a demonstrat că sprayul ce conține o doză mică de triamcinolon este eficient în reducerea mâncărimii la câinii ce suferă de dermatită atopică.^{10 11}

Datorită absorbției sistemice în general reduse, glucocorticosteroidii topici sunt mai siguri decât glucocorticosteroidii sistemici, și pot fi utilizați în situația unui episod acut a simptomelor dermatitei atopice canine.¹⁰

Acidul salicilic

Infecțiile secundare, dezvoltarea excesivă a florei microbiene și a seboreei sunt complicații întâlnite la câinii cu dermatită atopică.³ Acidul salicilic, când este aplicat cutanat, are un efect keratolitic și îndepărtează celulele moarte.^{6 12 13} Ca și rezultat este o componentă importantă în tratarea pacienților cu seboree. În plus față de efectul cutanat, acidul salicilic are un efect antiinflamator, antibacterian și fungicid.¹³ Datorită acțiunii astringente a acidului salicilic, acesta are și un efect de uscare ce previne înmuierea pielii.¹⁴

pH

Dermanolon are un pH de aproximativ 2.7, care cauzează o reducere a pH-ului pielii după aplicare. Teoria „pelerinei de acid” la oameni spune că aciditatea relativ mică a pielii umane (cu un pH între 4.5 și 6) funcționează ca o barieră de protecție împotriva infecțiilor.

Potrivit acestei teorii, un pH crescut al pielii umane este asociat cu predispoziția pielii la infecții, cum ar fi pioderma bacteriană.¹⁵

pH-ul pielii câinilor este mai crescut decât cel al pielii umane, variând în medie între 5.5 și 7.2. Cu toate acestea, valori mai ridicate ale pH-ului au fost înregistrate, acestea depinzând de metodele de măsurare folosite. pH-ul pielii câinilor cu dermatită seboreică s-a dovedit a fi mai alcalin decât cel al câinilor sănătoși.¹⁵

A fost demonstrat in vitro că un pH cu valoarea mai scăzută de 4 inhibă creșterea *Malassezia pachydermatis*.¹⁵ Reducere pH-ului pielii cauzată de acidul salicilic și efectul de uscare al acestei substanțe poate crea un mediu nefavorabil pentru *Malassezia*.

Etanol

Dermanolon conține o concentrație relativ mare de etanol (96%) ca excipient. Etanolul este o substanță volatilă, care are un efect de uscare și răcire.¹⁶ Drept rezultat nu rămân reziduuri grase pe piele după aplicarea Dermanolon. Alcoolul are de asemenea un efect bactericid, virucid și fungicid.¹⁷ Medicamentele cu mai mult de 50% alcool pot cauza iritații dacă se administrează cutanat.¹⁸ Este important ca această informație să fie luată în considerare, iar deținătorii de animale să fie informați asupra acestui lucru, în special dacă există leziuni vizibile pe piele.

- ¹ http://www.diergeneeskunde.nl/ziektebeeld/huidaandoeningen_gezelschapsdieren/
- ² Huang, H.P. Studies of microenvironment and microflora of the canine external ear canal. Thesis, University of Glasgow, May, 1993
- ³ Griffin, C.E., DeBoer, D.J. (2001) The ACVD task force on canine atopic dermatitis (XIV) Clinical manifestations of atopic dermatitis. *Veterinary Immunology and Immunopathology* 81, 255-269
- ⁴ Medleau, L., Hnilica, K.A. (2001) *Small Animal Dermatology*. Philadelphia: Saunders
- ⁵ Saridomichelakis, M.N., Olivry T. (2016) An update on the treatment of canine atopic dermatitis. *Vet J.* 207, 29-37
- ⁶ http://www.merckvetmanual.com/pethealth/dog_disorders_and_diseases/skin_disorders_of_dogs/seborrhea_in_dogs.html
- ⁷ Eichenfield et al (2014) Guidelines of care for the management of atopic dermatitis. *J. Am. Acad. Dermatol.* 71(1), 116-132
- ⁸ Olivry, T., Sousa, C.A. (2001) The ACVD task force on canine atopic dermatitis (XX): glucocorticoid pharmacotherapy. *Veterinary Immunology and Immunopathology* 81, 317-322
- ⁹ Olivry et al (2015) Treatment of canine atopic dermatitis: 2015 updated guidelines from the International Committee on Allergic Diseases of Animals (ICADA). *BMC Veterinary Research* 11:210
- ¹⁰ Marsella, R. (2012) An update on the treatment of canine atopic dermatitis (review). *Veterinary Medicine: Research and Reports*, 3, 85-91
- ¹¹ Deboer, D.J. (2002) Multiple-center study of reduced-concentration triamcinolone topical solution for the treatment of dogs with known or suspected allergic pruritus. *Am J Vet Res.* 63(3), 408-13.
- ¹² Huber, C., Christophers, E. (1977) Keratolytic effect of Salicylic acid. *Arch. Derm. Res.* 257, 293-297
- ¹³ Geneesmiddel Informatiecentrum van het Wetenschappelijk Instituut Nederlandse Apothekers [the drug information centre of the scientific institute of Dutch pharmacists] (2000) *Informatorium Medicamentorum* (p. 284). Alphen aan den Rijn: C. Haasbeek
- ¹⁴ Sánchez-Leal, J., Mayós, L., Homedes, J., Ferrer, L. (2006) In vitro investigation of ceruminolytic activity of various otic cleansers for veterinary use. *European Society of Veterinary Dermatology.* 17, 121-127
- ¹⁵ Matousek, J.L., Campbell, K.L., Kakoma, I., Solter, P.F., Schaeffer, D.J. (2003) Evaluation of the effect of pH on in vitro growth of *Malassezia pachydermatis*. *The Canadian Journal of Veterinary Research*, 67, p. 56-59
- ¹⁶ Bolhuis G.K., Bouwman-Boer Y., Kadir F., Zuidema J. (1999) *Recepteerkunde (derde herziene druk)*. 's Gravenhage: Wetenschappelijk Instituut Nederlandse Apothekers
- ¹⁷ Geneesmiddel Informatiecentrum van het Wetenschappelijk Instituut Nederlandse Apothekers (2000) *Informatorium Medicamentorum* (p. 410-411). Alphen aan den Rijn: C. Haasbeek
- ¹⁸ Rowe, R.C., Sheskey, P.J., Quinn, M.E. (2009) *Handbook of Pharmaceutical Excipients* (6th edition, p. 18) London: Pharmaceutical Press and American Pharmacists Association